

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۹ اپریل ۲۰۲۲

## حراج نه، تاراج است!

جمعه- ۱۹ حمل ۱۴۰۱ - کابل: ۱- وقتی تازه پشت لب سیاه نموده بودم و اجازه داشتم تا در محافل بزرگان شرکت نمایم، مگر تا آن زمان اجازه اظهار نظر مستقیم و یا بحث با بزرگسالان را نزاکتاً نداشتم، روزی در منزل ما شاهد بحث دو تن از موسپیدان فامیل بودم. بحث آنها در مورد ۵۰ ساله عملکرد خاندان غدار طلائی بود. یک تن از موسپیدان که در زمان آن خاندان مقام و منصبی داشت، نخست با تمام قواء به حمایت از عملکرد ظاهر شاه، عموها و پسر عموهایش صحبت می نمود، در حالی که طرف دوم قسماً با استدلال و منطق قویتری آن خاندان را محکوم نموده، عقب مانی کشور ما را در مقایسه با همسایه ها، حتا "صوبه سرحد پاکستان" نتیجه عملکرد ضعیف و بی مبالاتی آن خاندان دانسته، بر مبنای ذخایر زیر زمینی افغانستان به خصوص نفت، گاز، آهن، مس، طلا و احجار قیمتی، شرایط زندگانی آنروز مردم ما را رنج آور و دردناک تحلیل کرده، در اخیر گفت: "ما میلیونر هائی هستیم که با گدائی روز می گذرانیم". طرف مقابل که دیگر دلیلی برای ادامه بحث نداشت، بسیار صمیمانه گفت:

"اگر خاندان کدام کاری برای این وطن نکرد، لا اقل ذخایر را تاراج نکرده دست نخورده باقی گذاشت، تا فرزندان آینده خودشان استخراج و آینده شان را بسازند..."

یادم می آید وقتی صحبت آن موسپید بدینجا رسید، نه تنها من می خواستم دخالت نمایم و خاندان را حتا در تأمین منافع خود شان ناتوان و سبکسر معرفی دارم - که نکردم- بلکه بقیه شنوندگان حاضر در آن بحث همه، خاندان را به ملامتی گرفته، عدم استفاده از ذخایر کشور به وسیله آنها را، نمودی از عرق ملی خاندان ندانستند بلکه آن را سندی بر بیکارگی، تنبلی و مفت خوری شان اعلام داشتند.

۲- وقتی اوضاع و شرایط امروز و سیاست های وطنفروشانه طالب و نظام ملاسالار را به تعقیب سیاست های ضد ملی و ضد منافع دراز مدت مردم افغانستان از جانب حاکمیت های گذشته مطالعه می کنم و می بینم که طالب و نظام ملاسالار با چه گستاخی و دیده درائی بدون کمترین اطلاع کار شناسانه تمام داروندار افغانستان را در طبق اخلاص گذاشته، به گرگان حلقه زده به دور و بر کشور ما تقدیم می دارد و چگونه گرگ گرسنه ای چون چین که تازه از بند و زنجیر رها شده و با تعقیب سیاست "گردش کیمیا است" از به یغنا بردن هیچ چیزی رویگردان نیست، می خواهد مس باشد یا آهن، نفت باشد و یا مواد مخدر، به فکر بحث آنروز ها یعنی ۳۵ سال قبل می افتم که همه ما تلاش می ورزیدیم تا خاندان طلائی را به خاطر کارهایی که نکرده اند، ملامت و محکوم نمایم، در حالی که اگر واقعبینانه و منصفانه به

قضایا نگریده شده، می باید بپذیریم که همان ناتوانی در تأمین منافع خودشان که اسباب عقبمانی و بدبختی کشور ما گردید، از توانائی کنونی همسان طالب، که تاراج رسمی تمام منابع ما رویدست گرفته اند به مراتب بهتر بوده است.

۳- استخراج و استفاده از منابع و مخازن زیر زمینی و یا سر زمینی، چه تجدید پذیر باشد و چه هم تجدید ناپذیر، به همان سان که مالکیت یک منطقه خاص و یا یک قوم خاص نمی باشد و نباید هیچ گاه به این قوم و یا آن قوم این حق را داد که یکی سینه بر روی جنگلات و حاصلات آن انداخته، بقیه ملت را از بهره بری آن ممانعت نماید و دیگری بر یک معدن و استخراج و بهره بردن از آن را به قوم و تبار خود اختصاص دهد، به همین سان، این را نیز باید بپذیریم که چنین معادن و منابعی و استفاده از آنها مالکیت صرف نسل ما نبوده و ما به هیچ وجه حق نداریم آن را چنان به حراج بگذاریم که نسل های بعدی با دستان خالی و شکمان گرسنه، بر بالای قبور ما، لجن و کثافت پاشیده و ما را مسؤول بدبختی های آنروز شان معرفی بدارند.

هموطنان گرامی!

سیاستی را که طالب رویدست گرفته و دار و ندار کشور را به حراج گذاشته رسماً اجازه تاراج آنها را به کمپنی های خارجی داده است، حتا اگر به جنگ های جدیدی منجر هم نگردد و طالب بتواند رقبای درونی و بیرونی خود را سرکوب نماید، سیاستی است ضد منافع ملی و ضد ترقی و پیشرفت کشور ما.

هموطنان گرامی!

در شرایط و اوضاعی که امروز ايجاب می نماید حین استفاده از منابع زیر زمینی می باید گفته و ضرا مثل چینی ها را همیشه نصب العین خود قرار داد که گفته اند: "صد بار کز کن و یک بار ببر" یعنی حین عقد چنین قرار داد هائی نه تنها باید اقتصادی بودن آن در نظر گرفته شود، بلکه رابطه آن با محیط زیست، امکانات تلف شدن و ضایعات غیر لازم، تضمین دوام منبع با استفاده دوامدار و ... همه آنها را در نظر گرفت، بعداً با این و یا آن کشور و یا شرکت اجازه کار و استخراج داد. نه این که به مانند طالب و نظام ملاسالار، به خاطر حصول ۱۰۰ افغانی، یک میلیون ضرر را متقبل شد.

هموطنان گرامی!

یکی از دلایل ایجاد مشکلات اقتصادی برای طالب، وادار ساختن آنها به چنین حراج هائی می باشد، ما باید بکوشیم تا با تسریع روند به زیر کشیدن طالب، آینده نوادگان ما را نیز صیانت نماییم.

**مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل**

**و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد**

**تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!**